

پک صف مقابل دشمن

#وحدت_شیعه_و_سنی

طرح وحدت جمهوری اسلامی

وحدت‌های ظاهری و دروغ: در طول تاریخ خیلی‌ها دم از وحدت زدند

الف. فرعون هم دم از وحدت می‌زد

فاجعه‌واکید کید کم ثم انتوا صفا و قد افای الیوم من استعلی
این یک نوع وحدت ظاهری برای غلبه بود والا واقعیت آن بود که
آن فرعون علاقی‌الارض و جمل اهلیها شیعا
سیاست‌آصلی ای را پایه ایجاد تفرقه بود.

ب. معاویه هم در جنگ صفين دم از وحدت می‌زد

قرائناها را بر سر نیزه کرند که یعنی حول قران وحدت شود.
اما واقعیت آن بود که خواستند از شکست خود جلوگیری کنند.

ج. امروز در منطقه غرب آسیا اسرائیل دم از وحدت می‌زند و صلح ابراهیم
آنها می‌گویند بهزور و غلبه، صلح و وحدت ایجاد می‌کنیم.

واعقیت آن است که آنها بارند با ایجاد هرجومن و سقط حکومت‌ها و دنیاختن کشورها

به جان هم، حکومت صهیونیست سفاک را در منطقه تثبیت کنند؛ چنان که در این ۷۰ سال چنین کردند.

وحدت حقیقی: کنارگذاشت خودخواهی‌ها و اتصال حقیقی جان انسان‌ها بایکدیگر

این مسیر ترقی انواع دیگر وحدت را تنمی کند، ولی وحدت دروغینی را که در واقع پوشش بر

نزاع و جنگ و دوقطبی است، نقی می‌کند.

اثات جنگ و دنیاخوانی است، پس جنگ و نزع ذات

اوست؛ ولی دم از وحدت و صلح بزند.

امرا حرکت جمهوری اسلامی ایجاد وحدت حقیقی است.

(امام(ره) در دوران مازه با شاه از اختلافات علمی، فرهنگی و سیاسی فرعی تحدیر می‌داد؛ چه

در ماجراجی کتاب شهید جاوید، چه مسئله شریعتی و چه دیگر امور.

بعد از اتفاق امام در مشور برادری توضیح دادند که اختلاف نظر بد نیست؛ آتجه برای جامعه

و جبهه حق خطابت، نزع است که باعث ضعف جبهه می‌شود.

امام اجازه ایجاد اختلاف، نزع با مسئولان و لو مخالف را تنمی دادند تا خود مردم بفهمند و بشناسند؛

شبیه ماجراهی بنی صدر.

امام مسٹولوای که توجه به دشمن را ایجاد اختلافات کمرنگ می‌کرند و باعث ضعف

می‌شوند، توبیخ می‌کرند مثل قضیه استغای میرحسین.

بعد از حضرت امام(ره) جریان لیبرال باعث ایجاد اختلافات جدی در صفوی مردم ایران شد.

فتنه ۷۸ و ۸۸... همگی باعث ضعف درونی جبهه حق شد؛ تیجه‌شان فشار غرب و تحریم‌ها

و تهدیدها بود.

وحدت در نگاه رهبران

رهبری در جایی می‌گوید هیچ کلیدوارهای در سخنان امام به اندازه وحدت و جلوگیری از

اختلاف مورد تأیید نبوده است.

وحدت به اعتقد رهبران ایران کلید حل همه مشکلات انقلاب است.

در تمام پیام‌های رهبران به گنگه حجج ۲۰۰۰ وحدت و برآثت داده شده.

۲۰۰۰ وحدت مردم و دشمنی با استکار در گفتمان رهبری سپیار پر تکرار است.

تلاش رهبری ایجاد وحدت در ایران بود، اما طرح جمهوری اسلامی برای ایجاد وحدت حقیقی چه بود؟

طرح جمهوری اسلامی برای وحدت

طرح‌های مختلفی در امت اسلام و در ایران برای ایجاد وحدت مطرح شده.

طرح حل اختلافات تاریخی:

برخی معتقد بودند باید به تاریخ برگشت و ریشه‌های اختلافات را پیدا کرد و در مناظرات و

گفت‌وگوهای علمی به سمت وحدت رفت.

برخی معتقد بودند باید امور فکر کرد و همه را متوجه آینده کرد تا به وحدت رسید.

برخی معتقد بودند باید امور فکر کرد، چیزهای دشمن بر شمن را شناخته گرفت و اصول و مبانی

را رها کرد، گذشته و آینده را راه کرد.

اما همه این طرح‌ها غالباً ناقص بودند، چون رئه اصل نزع و دوقطبی را زین نمی‌برند.

رسنه و زمینه اصلی دوقطبی و نزع قدرت طلبی و دنیاخوانی افزاد احزاب و حکومت‌ها بود.

راه راه اصلی ایجاد بک تحول روحی، معنوی، بعثت و بیداری بود؛ همان که امام آن را

قیام کرد.

در گیری با دشمن، ایجاد الگو با حرکت و سپس دعوت، باعث می‌شد این قیام و انقلاب روحی

در امت‌ها و گروه‌ها فراگیر شود.

این همان راه صدور انقلاب بود؛ صدور انقلاب بالگوسازی و دعوت امتحا باعث می‌شد انقلاب

یک تحول حقیقی بود.

در گیری با دشمن تیز به این قیام کمک می‌کرد؛ یعنی

استفاده می‌شوند.

مقامیت‌گیری سریع و هماهنگ باعث افزایش قدرت

عملیاتی مقاومت می‌شود.

پایداری طولانی مدت

وحدت باعث می‌شود مقاومت در برابر فشارهای

طولانی مدت پایدار بماند.

حق انسجام اجتماعی و پیشگیری از تفرقه

وحدت، شکافها و اختلافات داخلی را کاهش می‌دهد.

جامعه‌ای که متحاد است، کمتر در معرض نفوذ دشمن و تفرقه قرار می‌گیرد و مقاومت آن مؤثرتر می‌شود.

توسیعه هم‌افزاری منابع

وحدت باعث می‌شود تلاش‌ها و منابع گروه‌ها و اقسام

مختلف هم‌شوارند.

این هم‌افزاری، ظرفیت مقاومت را بالا می‌برد و امکان

پاسخ سریع به تهدیدها را فراهم می‌کند.

قواعد مشترک وحدت ملی و وحدت امت

وحدت‌های ظاهری و دروغ: در طول تاریخ خیلی‌ها دم از وحدت زدند

الف. فرعون هم دم از وحدت می‌زد

فاجعه‌واکید کم ثم انتوا صفا و قد افای الیوم من استعلی
این یک نوع وحدت ظاهری برای غلبه بود والا واقعیت آن بود که

آن فرعون علاقی‌الارض و جمل اهلیها شیعا

سیاست‌آصلی ای را پایه ایجاد تفرقه بود.

ب. معاویه هم در جنگ صفين دم از وحدت می‌زد

قرائناها را بر سر نیزه کرند که یعنی حول قران وحدت شود.
اما واقعیت آن بود که خواستند از شکست خود جلوگیری کنند.

ج. امروز در منطقه غرب آسیا اسرائیل دم از وحدت می‌زند و صلح ابراهیم

آنها می‌گویند بهزور و غلبه، صلح و وحدت ایجاد می‌کنیم.

واعقیت آن است که آنها بارند با ایجاد هرجومن و سقط حکومت‌ها و دنیاختن کشورها

به جان هم، حکومت صهیونیست سفاک را در منطقه تثبیت کنند؛ چنان که در این ۷۰ سال چنین کردند.

وحدت حقیقی: کنارگذاشت خودخواهی‌ها و اتصال حقیقی جان انسان‌ها با یکدیگر

این مسیر ترقی انواع دیگر وحدت را تنمی کند، ولی وحدت دروغینی را که در واقع پوشش بر

نزاع و جنگ و دوقطبی است، نقی می‌کند.

اثات جنگ و دنیاخوانی است، پس جنگ و نزع ذات

اوست؛ ولی دم از وحدت و صلح بزند.

امرا حرکت جمهوری اسلامی ایجاد وحدت حقیقی است.

(امام(ره) در دوران مازه با شاه از اختلافات علمی، فرهنگی و سیاسی فرعی تحدیر می‌داد؛ چه

در ماجراجی کتاب شهید جاوید، چه مسئله شریعتی و چه دیگر امور.

بعد از اتفاق امام در مشور برادری توضیح دادند که اختلاف نظر بد نیست؛ آتجه برای جامعه

و جبهه حق خطابت، نزع است که باعث ضعف جبهه می‌شود.

امام اجازه ایجاد اختلاف، نزع با مسئولان و لو مخالف را تنمی دادند تا خود مردم بفهمند و بشناسند؛

شبیه ماجراهی بنی صدر.

امام مسٹولوای که توجه به دشمن را ایجاد اختلافات کمرنگ می‌کرند و باعث ضعف

می‌شوند، توبیخ می‌کرند مثل قضیه استغای میرحسین.

بعد از حضرت امام(ره) جریان لیبرال باعث ایجاد اختلافات جدی در صفوی مردم ایران شد.

فتنه ۷۸ و ۸۸... همگی باعث ضعف درونی جبهه حق شد؛ تیجه‌شان فشار غرب و تحریم‌ها

و تهدیدها بود.

وحدت در نگاه رهبران

رهبری در جایی می‌گوید هیچ کلیدوارهای در سخنان امام به اندازه وحدت و جلوگیری از

اختلاف مورد تأیید نبوده است.

وحدت به اعتقد رهبران ایران کلید حل همه مشکلات انقلاب است.

در تمام پیام‌های رهبران به گنگه حجج ۲۰۰۰ وحدت و برآثت داده شده.

۲۰۰۰ وحدت مردم و دشمنی با استکار در گفتمان رهبری سپیار پر تکرار است.

تلاش رهبری ایجاد وحدت در ایران بود، اما طرح جمهوری اسلامی برای ایجاد وحدت حقیقی چه بود؟

طرح جمهوری اسلامی برای وحدت

طرح‌های مختلفی در امت اسلام و در ایران برای ایجاد وحدت مطرح شده.

طرح حل اختلافات تاریخی:

برخی معتقد بودند باید به تاریخ برگشت و ریشه‌های اختلافات را پیدا کرد و در مناظرات و

گفت‌وگوهای علمی به سمت وحدت رفت.

برخی معتقد بودند باید امور فکر کرد و همه را متوجه آینده کرد تا به وحدت رسید.

برخی معتقد بودند باید امور فکر کرد، چیزهای دشمن بر شمن را شناخته گرفت و اصول و مبانی

را رها کرد، گذشته و آینده را راه کرد.

اما همه این طرح‌ها غالباً ناقص بودند، چون رئه اصل نزع و دوقطبی را زین نمی‌برند.

رسنه و زمینه اصلی دوقطبی و نزع قدرت طلبی و دنیاخوانی افزاد احزاب و حکومت‌ها بود.

راه راه اصلی ایجاد بک تحول روحی، معنوی، بعثت و بیداری بود؛ همان که امام آن را

قیام کرد.

در گیری با دشمن، ایجاد الگو با حرکت و سپس دعوت، باعث می‌شد این قیام و انقلاب روحی

در امت‌ها و گروه‌ها فراگیر شود.

این همان راه صدور انقلاب بود؛ صدور انقلاب بالگوسازی و دعوت امتحا باعث می‌شد انقلاب

یک تحول حقیقی بود.

در گیری با دشمن تیز به این قیام کمک می‌کرد؛ یعنی